

RADOJE CVETKOV

Društvo arhitekata Novog Sada

TABAKOVIĆEVA NAGRADA ZA ARHITEKTURU 2015.

RADOJE CVETKOV

Novi Sad, 2015.

TABAKOVIĆEVA NAGRADA ZA ARHITEKTURU

DaNS / Društvo arhitekata Novog Sada

Tabakovićeve nagrade za arhitekturu, najznačajnije priznanje za arhitektonsko stvaralaštvo koje dodjeljuje Društvo arhitekata Novog Sada, ustanovljena je 1994. godine i znak je priznanja jednom od pionira naše moderne arhitekture, istaknutom graditelju Novog Sada i Vojvodine, arhitekti Đorđu Tabakoviću (1897-1971).

Veće Tabakovićeve nagrade za arhitekturu sastavljeno od dosadašnjih dobitnika – Miodrag Jovanović, Slobodan Kuzmanović, Vaso Kresović, Slavko Županski, Milan Stojkov i Miroslav Krstonošić, predsjednik Veća TNA, na sednici održanoj 29. jula 2015. godine jednoglasno je donelo odluku da se Tabakovićeve nagrade za arhitekturu za 2015. godinu dodeli arhitekti Radoju Cvetkovu iz Novog Sada za realizovana arhitektonska dela.

Priredivač izložbe: Društvo arhitekata Novog Sada

Za izdavača: Dušan Miladinović

Urednik i autor teksta: Vladimir Mitrović

Dizajn kataloga i izložbe: Miroslav Šilić

RADOJE CVETKOV

Biografija

Radoje Cvetkov je rođen u Novom Sadu 25. januara 1948. godine. Osnovnu i srednju tehničku školu – arhitektonski odsek završio je u rodnom gradu a Arhitektonski fakultet u Beogradu, u klasi prof. Uroša Martinovića (1975). Od tada do 1990. godine radio u više projektnih biroa – URBIS, „Veduta“, „Ingrad“, Zavod za fizičku kulturu, „Panonija inženjering“. Atelje za projektovanje, inženjering i konsalting „C & S Cvetkov“ osniva 1990. godine. Tokom čitave karijere bavio se projektovanjem pa i dok je obavljao funkciju člana Gradske vlade Novog Sada zaduženog za urbanizam, stanovanje i zaštitu životne sredine (1996-2000). Projektovao je blizu dve stotine zgrada različitih namena i volumena – poslovnih i stambeno-poslovnih objekata, hotela, objekata obrazovanja, zdravstva, fizičke kulture i enterijera. Takođe je izveo veći broj rekonstrukcija i dogradnji različitih objekata. Sa kolegama Slavkom Županskim i Borom Radusinovićem dobio „Borbinu“ nagradu za arhitekturu za Vojvodinu (1980). Izlagao samostalno u Novom Sadu, Sremskoj Mitrovici i Kikindi i na Salonima arhitekture i FORMI u Novom Sadu. Dugogodišnji je član Društva arhitekata Novog Sada (DaNS) i Udruženja primenjenih umetnika i dizajnera Vojvodine (UPIDIV).

ODABRANA IZVEDENA DELA

Poslovni i poslovno-stambeni objekti:

- Poslovni objekat, Železnička 7-9 (2000);
- Poslovni objekat „Dinamika“ (sa arh. Natkom Marinčićem), ugao Bulevara Oslobođenja i Jaše Tomić (2000);
- Hotel „Modena“, ugao Kisačke i Branka Radičevića (2001);
- Poslovno-stambeni objekat sa tržišnim centrom „Dalton“, ugao Bulevara Oslobođenja i ulice Laze Kostić (2003);
- Rekonstrukcija Hotela „Park“ – ulaz, centralni hol i kongresna dvorana (2004);
- Nova autobuska stanica i Servis za autobuse, Put Novosadskog partizanskog odreda (2005);
- Rekonstrukcija Hotela „Novi Sad“ (2006);
- Rekonstrukcija Hotela „Leopold I“ na Petrovaradinskoj tvrđavi (2006);
- Rekonstrukcija Hotela „Prag“, Beograd (2007);
- Restoran „Alaska barka“, Ribarsko ostrvo (2007);
- Univerexport, Ulica Bajči Žilinskog (2012);
- Univerexport u SPC „Vojvodina“ (2014).

Stambeni i stambeno-poslovni objekti:

- Stambeni blok A4, Novo naselje (sa arh. Slavkom Županskim i Borom Radusinovićem (1976-1980);
- Stambeno-poslovni objekat, Vojvode Bojovića

7-9 (1996); Stambeno-poslovni objekat, ugao Masarikove i Lukijana Mušickog (1997);

- Stambeni objekat, Nikolajevska 1 (1998);
- Stambeno-poslovni objekat, Valentina Vodnika 18 (1999); Stambeni objekat, Vladislava Kaćanskog 34a (2001);
- Stambeno-poslovni objekat, Trg Republike 20 (2002);
- Stambeno-poslovni objekat, Slovačka 17-19 (2005);
- Stambeno-poslovni objekat, Trg carice Milice (2006);
- Stambeno-poslovni objekat, ugao Vojvode Bojovića i Hilendarske (2008).

Objekti obrazovanja, kulture i fizičke kulture:

- Sportski centar „Tikvara“, Bačka Palanka (1983);
- Fudbalski stadion, Sjenica (1984);
- Fudbalski stadion, Lučani (1985);
- Bioskop „Jugoslavija“, Vrbas (1986);
- Osnovna škola „Svetozar Marković“, Vrbas (1989);
- Dom kulture, Vrbas (1990);
- Objekat sportskog centra „Vujadin Boškov“, Veternik (2007).

Odabrani enterijeri:

- Restorani: „Inspiracija“; „Beli lav“; „Alaska barka“; „El Gaucho“; „Bolero“; „Kruna“; „No 1“; „Fontana“; Kafići: „Kod Matice“; „Veris“;

- „Kazablanka“; „Straus“;
- Restorani hotela i recepcije: „Park“; „Novi Sad“; „Prag“, Beograd; Kompletni enterijer hotela: „Leopold I“;
- Butici: „Manuel Co“ / Zmaj Jovina 18 i 23, Dunavska 10, Bulevar kralja Aleksandra 182, Beograd; Apoteka u zgradi „Pentagon“; Šalter sala Vojvođanske banke u zgradi NIS; Audio-video salon i salon računarske opreme, Moskva.

Arhitekta Radoje Cvetkov je tokom dudođodišnjeg rada projektovao i preko trideset porodičnih, rezidencijalnih i vikend kuća u Novom Sadu i okolini. Objekti za koje nije navedeno mesto gradnje nalaze se u Novom Sadu.

Samostalne izložbe:

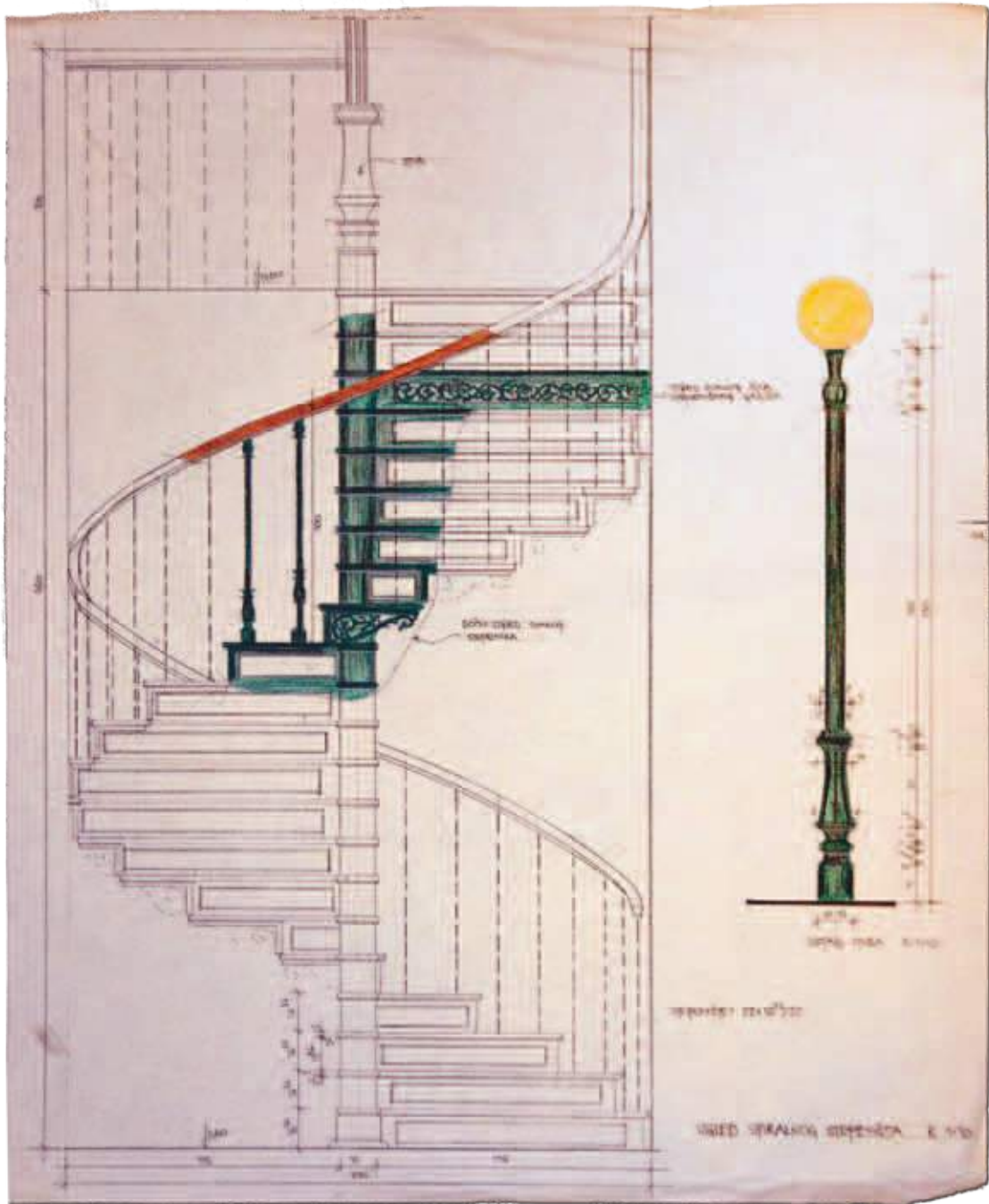
Novi Sad (1990; 2015), Sremska Mitrovica (1990), Kikinda (1991).

Kolektivne izložbe:

- Arhitektura u Vojvodini, Sremska Mitrovica (1985, 1989);
- Novosadski oktobarski salon (1984, 1985, 1988, 1993, 1996);
- FORMA – izložbe UPIDIV-a (1988-1992);
- Salon arhitekture, Novi Sad (1993);
- „70 godina Tehničke škole u Novom Sadu“, Novi Sad (1999);
- „Autori, dela, metodi u srpskoj arhitekturi na prelomu vekova“, Beograd (2005).

Nagrade:

- „Borbina“ nagrada za arhitekturu – Vojvodina (sa Slavkom Županskim i Borom Radusinovićem, 1980);
- Nagrada Novosadskog oktobarskog salona (1990);
- Tabakovićeva nagrada za arhitekturu (2015).

ARHITEKTA RADOJE CVETKOV

Vladimir Mitrović

Poslednjih dvadesetak godina vojvođanska arhitektura nastala tokom druge polovine proteklog stoleća svojim se kvalitetom i originalnošću izborila za više tekstova, studija i izložbi u kojima su uočena, zabeležena i prezentovana najznačajnija izvedena dela i njihovi autori. Tada su savremeni istraživači otkrili skoro sve autore i njihove najvrednije radove. U tom procesu jednu od ključnih uloga odigrala je Tabakovićeva nagrada za arhitekturu, redovno dodeljivana od 1994. godine kao prilika da se dodatno istraže graditeljske karijere arhitekata dobitnika. Uspeh same nagrade vidljiv je na više nivoa, od kontinuiteta i kvaliteta, do dvadeset retrospektivnih kataloga sa izložbama na kojima je, po prvi put, detaljno predstavljeno arhitektonsko stvaralaštvo vojvođanskih autora aktivnih tokom druge polovine XX veka.

Od početka sedamdesetih godina vojvođanska arhitektura ulazi u jednu novu fazu koja nastaje posle decenija vladavine internacionalnog funkcionalizma i visoke moderne. Tu novu fazu, već označenu kao arhitektura regionalnog karaktera, predvode autohtoni vojvođanski graditelji, svršeni arhitekti beogradskog Arhitektonskog fakulteta. Bio je to period smene graditeljskih generacija ili, tačnije, vreme kada svoje karijere započinju novosadski arhitekti rođeni posle Drugog svetskog rata.

Radoje Cvetkov je potekao iz učene, arhitektonske porodice. Deda (stric), Mirko Cvetkov (1886-1973) školovani publicista, prevodilac, bibliofil, kolekcionar, bio je predratni vlasnik i urednik jednog

od prvih stručnih časopisa u Srbiji „Raška“ za istoriju umetnosti, arhitekturu i primenjenu umetnost (1926-1927, Beograd; 1934-1937, Novi Sad), koji je na pariskoj izložbi primenjene umetnosti i tehnike (1937) odlikovan počasnom diplomom. Od njega je Radoje dobio prve saznanja iz istorije i istorije umetnosti. Otac, Milan Cvetkov (1907-1992) diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu (1935) a potom u Novom Sadu, do početka rata, vodio sopstveno građevinsko preduzeće „Cvetkov i Marinković“ koje se bavilo izvođenjem objekata visoke i niske gradnje. Posle oslobođenja radio kao rukovodilac Sekcije za obnovu Srema na obnovi velikog broja sremskih sela (1946), a potom je bio instruktor operative na objektima visokogradnje u Vojvodini. Kada je 1952. godine osnovano građevinsko preduzeće „Neimar“ bio je jedan od osnivača a od 1955. godine i tehnički direktor. Posle toga prelazi za direktora Zavoda za izgradnju stambenih i javnih objekata u Novom Sadu iz koga kasnije izrasta Stambeno preduzeće odakle odlazi

u penziju. Bavio se problematikom ravnih krovova u Vojvodini a bio je jedan od osnivača i redovnih saradnika lista kolektiva građevinskog preduzeća „Neimar“ sredinom pedesetih godina a potom, početkom sedamdesetih, povremeno pisao za „Komunalni list“ koji je izlazio kao podlistak novosadskog „Dnevnika“, gde je, između ostalog, komentarisao nove urbanističke procese u Novom Sadu, savremenu i aktuelnu građevinsku problematiku. Rastući u graditeljskoj porodici tehničke inteligencije bilo je skoro prirodno da mladi Cvetkov krene istim putem. Posle okončanja

Stambeni blok A4, Novo naselje

(sa arh. Slavkom Županskim i Borom Radusinovićem (1976-1980))

srednje građevinske škole, smer arhitektura, Cvetkov studira na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Diplomirao je 1975. godine kada je već radio kao arhitekta na konkretnom projektovanju.

Od tada nije prošlo mnogo vremena kada je Cvetkov bio uključen u obiman projektanski zadatak na planiranju velikog, tačnije najvećeg novosadskog stambenog Novog naselja. U projektovanju i izgradnji Novog naselja (1973-1983) učestvovala su skoro sve gradske projektne organizacije – URBIS i njegov Zavod za projektovanje, Projektni zavod Vojvodine, projektni biroi velikih preduzeća „Neimar“, „Plan“, „Arhitekt“ i njihovi glavni arhitekti / projektanti. Stambeni objekat tipa A4 na Novom naselju

Dom kulture, Vrbas
(1990)

Cvetkov radi zajedno sa kolegama Slavkom Županskim i Borom Radusinovićem, od 1976. neposredno po okončanju studija. Ovaj objekat je, neposredno po završetku, 1980. godine osvojio prestižnu Borbinu nagradu za arhitekturu kao najuspelije arhitektonsko delo nastalo protekle godina u AP Vojvodini. U obrazloženju žirija se kaže da objekat predstavlja korak napred u odnosu na dosadašnju stambenu arhitekturu i ocenjen je kao vredan primer dobrog i humanog stanovanja dok je za same stanove podvučena njihova optimizacija i zadovoljavajuća funkcionalna rešenja. Takođe se pohvaljuje i zanimljiv ambijent ulica gradsko – panonskog tipa čime

Stambeno-poslovni objekat

ugao Masarikove i Karadžićeve (1997)

**Stambeni objekat,
nadogradnja nad
postojećim prizemljem**
Nikolajevska 1 (1998)

Stambeni objekat
Vladislava Kaćanskog 34a
(2001)

je uspešno sproveden prvobitni urbanistički plan naselja. Sami autori su u jednom novinskom intervjuu komentarisali svoj rad kao pokušaj stvaranja modela maksimalno prilagodljivog stana. Oni se odlučuju za taj koncept prilagodljivog stana u objektu koji je u celini prilagođen stanovniku i njegovim potrebama. Poenta je u nekoj vrsti prilagodljivog stanovanja u kome svaki pojedinačni stan, uz male prepravke, može dobiti još najmanje po pola sobe dok se funkcije pojedinih delova mogu razmeštati po svojoj volji. Za dnevni boravak, koji je najveći prostor i prirodna zajednička prostorija svih ukućana, autori su predložili u samom projektu devet varijanti preuređenja. Potom su sami stanari pronašli nove mogućnosti, te se svaki stan mogao urediti na dvadesetak načina čime je dobijao originalnost tradicionalnog porodičnog doma svake porodice po naosob. U samom projektu su bili predviđeni pokretni zidovi što na posletku izvođači nisu ispoštovali. Fleksibilnost stambenog

prostora bila je već poznat princip u svetskim okvirima ali kod nas se na tom polju malo eksperimentisalo jer je ovakav pristup projektnom zadatku zahtevao zamašna istraživanja; Trebalo je doći do najprihvatljivijih rešenja za različite porodice sa promenljivim brojem članova, neujednačenim životnim navikama, različitim društvenim i kulturnim zahtevima i potrebama. Autori se u svojim asocijacijama na tradicionalne kuće panonskog tipa opredeljuju za opeku, kao osnovni građevinski materijal karakterističan za naše podnevlje. Cilj nam je bio, kažu autori u intervjuu za novosadski „Dnevnik“, da napravimo kuće koje će živeti i spolja i iznutra, koje će imati takve oblike i ambijentalne vrednosti sa kojima čovek može da se identifikuje i saživi. Zato smo koristili dvorišta, bašte,

**Stambeno-poslovni
objekat**
Slovačka 17-19 (2005)

ulice kao i crvenu opeku sa naglašenim krovovima prekrivenim klasičnim crepom. Betona nema, sem u konstrukciji, i tada je oplemenjen bojom, dok u samim stanovima betona uopšte nema. Drugim rečima, tražili smo kolorit, materijale i forme na koje je ravničarski svet naučen. Zapravo tražili smo onu nit koja će biti zajednička našim kućama i kućama panonskog tipa koje se u ovoj ravnici grade odvajkada, zaključuju autori.

**Stambeno-poslovni
objekat**

ugao ulica Vojvode Bojovića
i Hilendarske (2008)

Tokom druge polovine osamdesetih godina, radeći u birou Zavoda za fizičku kulturu, Radoje Cvetkov je projektovao nekoliko sportskih objekata – sportski centar u Bačkoj Palanci i fudbalske stadione u Sjenici i Lučanima, kao i više objekata u Vrbasu –

bioskop, osmogodišnja škola, Dom kulture. Ipak, u njegovom radu iz devete decenije ističu se brojni enterijeri kojima će se rado baviti i u kasnijem periodu. Tehničko-tehnološki aspekt arhitekture Cvetkovu je bio blizak još na studijama. On u savremeni enterijer unosi minuciozno obrađene drvene površine izvedene od kvalitetnog i dugotrajnog materijala. Kako nije bio naklonjen umetnosti po svaku cenu, već funkcionalnim i racionalnim rešenjima, Cvetkov kroz tehničku preciznost postiže zanimljive vizuelne rezultate. Kombinovanjem neoklasicističkog i modernog dizajna, posebno drveta – portali, zidne obloge, pultovi, šankovi i ostali mobilijar, Cvetkov je stvorio prepoznatljiv izraz, blizak odjecima postmodernizma kod nas. Posebno su bili atraktivni

Stambeni objekat
Ulica Sestara Ninković

**Stambeno-poslovni
objekat**
Trg carice Milice (2006)

i kao takvi ostali upamćeni od strane građana, enterijeri kafića, koji se tih godina pojavljuje kao jedno novo središte društvenog i omladinskog života. Tako je ovaj segment rada arh. Cvetkova ostao, zajedno sa sociološkom pojavom kafića, plastično svedočio o vremenu „labudove pesme“ samoupravnog socijalizma krajem osamdesetih godina proteklog stoleća. Svoje enterijere Cvetkov je rado izlagao na godišnjim kolektivnim izložbama i salonima – Salon arhitekture (DaNS), FORMA (UPIDIV), Sremskomitrovački salon i Oktobarski salon Novog Sada.

Poslovni objekat
Železnička 7-9 (2000)

**Poslovni objekat
„Dinamika“ (sa arh.
Natkom Marinčićem)**
ugao Bulevara Oslobođenja
i Jaše Tomić (2000)

Kada se na samom početku devedesetih godina proteklog veka društveno ustrojstvo u zemlji sasvim promenilo što je uticalo i na arhitektonsku produkciju gde se tzv. „nepoznati investitor“ (država) iz vremena samoupravnog socijalizma, skoro preko noći, pretvorio u privatnu ličnost. Tada su svi procesi koje podrazumeva arhitektonski posao drastično menjaju. Susret sa poznatim investitorom (klijentom) značilo je za arhitekta koje su delovale u prethodnom periodu predstavljalo jedno sasvim novo polje delovanja, i na profesionalnom i na ličnom planu. Trebalo je u tom galimatijasu želja, htenja i prohteva novih investitora naći meru. U isto vreme uloga arhitekta se u stručnom i svakodnevnom radu

promenila, posebno za arhitekate koji su odlučili da osnuju svoje projektne biroe. Toj grupi arhitekata pripadao je i Radoje Cvetkov, koji već 1990. godine, čim je to bilo moguće, osnovao svoj biro za projektovanje, inženjering i konsalting.

Poslednji ciklus objekata nastao je posle 2000. godine koje je Cvetkov projektovao skoro ga neočekivano pokazuju kao izrazito senzitivnog arhitektu koji, zajedno sa nekoliko novosadskih autora, u arhitekturu grada unose značajne novine – u prvom redu savremenu materijalizaciju fasadnog platna, zasnovanu skoro isključivo na primeni različitih vrsta stakla i aluminijuma. To je ujedno i period kada se, za razliku od samo nekoliko godina ranije,

Restoran Alaska barka
Ribarsko ostrvo (2007)

**Poslovno-stambeni
objekat sa tržnim
centrom „Dalton“**
ugao Bulevara Oslobođenja
i ulice Laze Kostića (2003)

posebno pri radu na poslovnim objektima, više montira, sastavlja i ugrađuje a sve manje klasično zida i da je od ranijih procesa izgradnje faktički ostala samo upotreba betona pri konstruktivnoj postavci objekta. Nema sumnje da su za uvođenje stakla i aluminijuma, kao novih, atraktivnih i održivih materijala, bila potrebna saglasnost samih investitora. Sa druge strane, arhitektonska delatnost je veoma složena, arhitekti ne samo da projektuju nove objekte, enterijere i neposredno okruženje, već imaju i savetodavnu ulogu pri izgradnji, korišćenju i eksploataciji samih objekata.

Na samom početku novog milenijuma iznenada se u gradu pojavila nevelika zgrada koja se mogla odmah uočiti po novostima u izgledu

same fasade. Bio je to prvi u nizu poslovnih objekata koje će Cvetkov projektovati uz značajnu upotrebu jednog relativno novog materijala – stakla u kombinaciji sa aluminijumom. Podignuta u znamenitoj novosadskoj Železničkoj ulici, na sasvim uzanoj parceli ova zgrada nije bila samo puko preslikavanje evropskih trendova u gradskim interpolacijama već započinje određeni dijalog / odnos sa svojim neposrednim okruženju. Zajedno sa okolnim zgradama – Poslovna zgrada arh. Aleksandra Kelemena (1957), Osiguravajući zavod arh. Miodraga Lozića (1976), kao i nekoliko zgrada sa

Nova autobuska stanica
Put Novosadskog
partizanskog odreda (2005)

Servis za autobuse
Put Novosadskog
partizanskog odreda (2005)

početka XX veka i međuratnog perioda – ovaj objekat učestvuje u jedinstvenoj vizuri istorije savremene arhitekture grada gde se, na malenom gradskom prostoru, smenjuju različiti graditeljski stilovi, od internacionalne moderne, preko brutalizma do staklene arhitekture haj-teka. U isto vreme, zajedno sa prijateljem i kolegom arh. Natkom Marinčićem, Cvetkov potpisuje projekat poslovne zgrade „Dinamika“ preko puta glavne železničke stanice, na samom početku Bulevara Oslobođenja. U ovom slučaju autori idu i korak dalje u komponovanju fasadnog platna gde sada, pored stakla, dominantnu ulogu preuzima alumijumska oplata. Na tragu ovih objekata, Cvetkov će projektovati još nekoliko objekata od

kojih se svojim gabaritom ali i odabranim estetskih principima ističu objekti „Dalton“ (2003) i posebno nova autobuska stanica (2005) kao i neki stambeno-poslovni objekti, na primer na Trgu carice Milice (2006). Tokom druge plovine dvehiljaditih godina Cvetkov i njegov biro projektuju čitav niz arhitektonskih rekonstrukcija i dogranji prvenstveno hotelskih objekata u Novom Sadu i Beogradu. Osnovni zadaci ovih projekata bili su usmereni ka totalnom redizajnu zatečenih i zapuštenih objekata hotela i podizanju njihovih kvaliteta dodatnim sadržajima sa reprezentativnim enteijerima koji će na savremeni način zadovoljiti potrebe novih gostiju i turista.

Tokom čitave projektantske karijere Cvetkov je bio često angažovan na projektovanju privatnih kuća, vila i vikendica gde je zajedno sa investitorima koncentrisan na povećanje udobnosti i što boljim funkcionalnim rešenjima porodičnih prostora.

Cvetkov je bio politički aktivan, kao nestranačka ličnost i to isključivo u vidokrugu svoje osnovne delatnosti – arhitekturi i urbanizmu. Burno, kako i dolikuje političkom životu na našim prostorima, trajao je mandat arh. Cvetkova u gradskoj vladi gde je bio zadužen za urbanizam, stanovanje i zaštitu životne sredine. Često su arhitekti, kao vrhunska struka tehničke inteligencije

Univerexport
Ulica Bajči Žilinskog (2012)

koja se bavi prostorom, učestvovali, u manje-više nevidljivom ali velikom broju procesa koji su urbanistički i arhitektonski unapredili našu sredinu, ili su bar to trebali da učine. Takvi procesi se direktno ne vide a za njih znaju samo zainteresovani stručnjaci. Tokom druge polovine devedesetih u Novom Sadu je usvojeno više važnih planskih dokumenata – na pr. Regulacioni plan dela starog gradskog centra (1997) koji je, deceniju kasnije, zvanično krunisan stavljanjem ove zone pod zakonsku zaštitu (2008). Takođe se pamti i polemika koja je predhodila usvajanju ovog plana. U tom periodu raspisano je i više arhitektonskih i arhitektonsko-urbanističkih konkursa u organizaciji Društva arhitekata Novog Sada, koji ipak nikada nisu bili realizovani. Ipak, kada se radi o

Univerexport
SPC Vojvodina

planskim dokumentima, taj period će ostati upamćen kao vreme priprema i usvajanja Generalnog urbanističkog plana grada Novog Sada (2001). Nedostatak kontinuiteta u svim delovima društvenih dešavanja kao i izostanak praktičnih političkih dogovora, kod nas uobičajenih pojava, umnogome su degradirali ili bar usporili procese koji su na prelazu vekova, uz mnogo truda pokrenuti u Novom Sadu.

Graditeljski opus Radoja Cvetkova može se smestiti u period od druge polovine sedamdesetih godina i neprekidno traje do kraja prve decenije dvadesetprvog veka, dakle u vreme druge generacije školovanih regionalnih i novosadskih arhitekata koji su vredno radeći projektovali brojne objekte različitih namena uz korišćenje bogatih iskustava svojih predhodnika, ali i savremenika i rado eksperimentišući sa novim materijalima. Radikalna promena svih činioca koji neposredno utiču na arhitekturu, na prvom mestu konteksta, označiće njegovu delatnost kao svojevrsan uvod u novo doba graditeljske delatnosti Novog Sada. Tako se njegov rad na neki način može tumačiti i kao spona između arhitekture XX veka i nove arhitekture XXI veka koja je, naglo, usled velikih društvenih, arhitektonskih pa i umetničkih promena, zapljusnula i naše krajeve. Ujedno, projektanska karijera arh. Cvetkova označiće i kraj tradicionalnog, modernističkog pristupa oblikovanju arhitektonskog dela koje, posve svega, više nikada neće biti isto.

Restoran Inspiracija
Enterijer

Kafe Kej
Enterijer

**Šalter sala Vojvođanske
banke u zgradi NIS**
Enterijer

Hotel Novi Sad
Enterijer

Hotel Park
Enterijer

Hotel Leopold
Enterijer

Butik "Manual Co"

Zmaj Jovina 18

Enterijer

Butik "Manual Co"

Zmaj Jovina 23

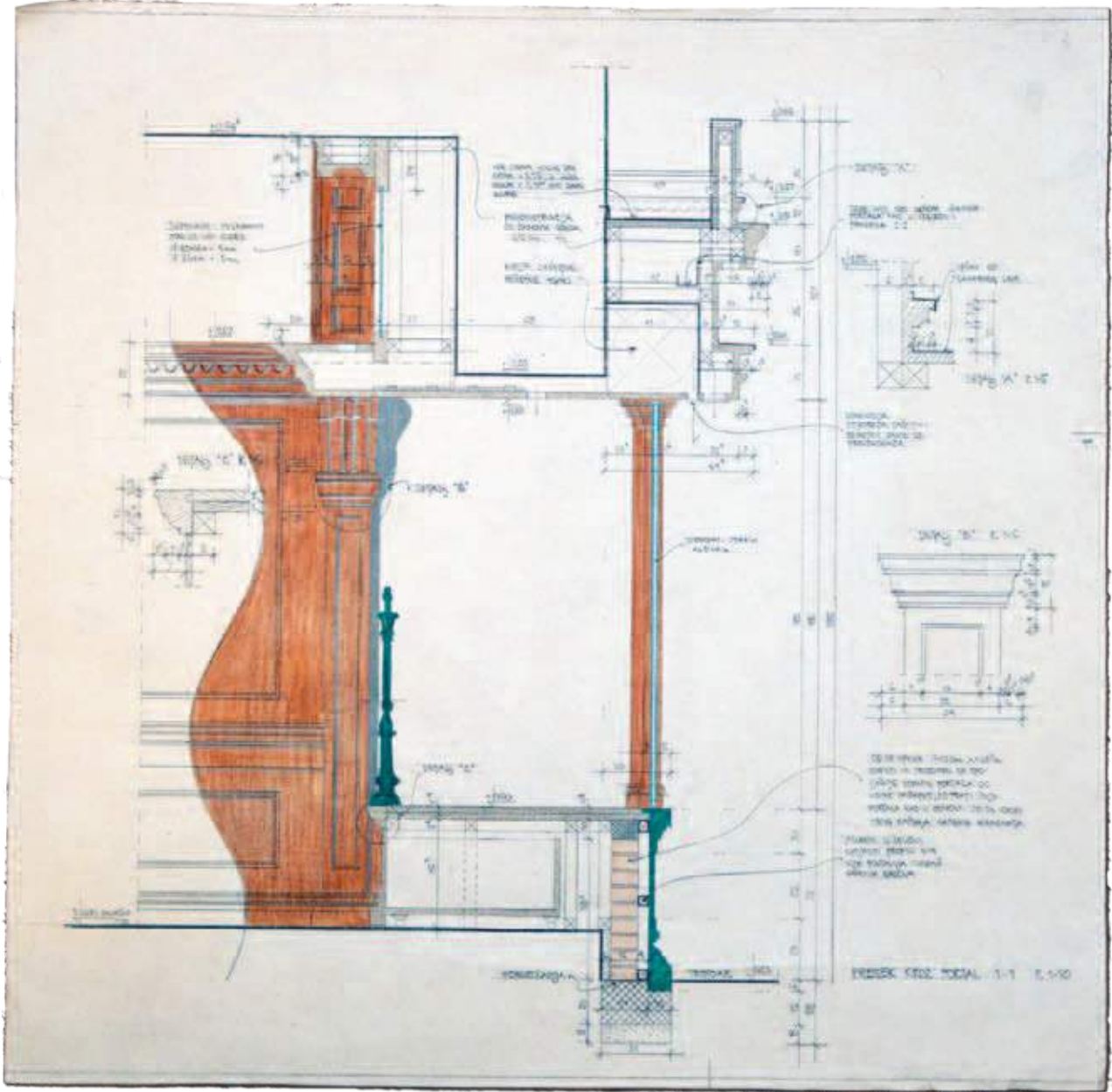
Enterijer

Butik "Manual Co"
Dunavska ulica
Enterijer

Butik "Manual Co"
Dunavska ulica
Enterijer

Bibliografija:

Anonim, Proglašeno najbolje arhitektonsko ostvarenje u Vojvodini 1979. Dnevnik 9. februar 1980; N(evena) Simin, Dvadeset varijanti istog stana, Dnevnik, 14. februar 1980; J. M. Stremljenja i putokazi graditeljstva, Borba 19. februar 1980; Pavle Anagosti, Doprinos humanizovanju radne i životne sredine, Borba 20. februar 1980; Aleksandar Milenković, U znaku jubileja, Politika 23. februar 1980; Novo naselje – I etapa, URBIS, Novi Sad, bez godine izdanja, 36-43; Dušan Krstić, Stambeni objekti, Novo naselje, I etapa, DaNS br. 6, Novi Sad, 1986; Andrej Tišma, Stručnost i inovacija, Dnevnik 16. april 1987; Nikola Stojanović, Radoje Cvetkov, katalog biroa, Novi Sad; Trideset godina Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Vojvodine, Novi Sad 1994; Sv. Marković, Sačuvati tradiciju i mentalitet grada, Dnevnik 13. februar 1997; B. Opranović, Usvojen regulacioni plan starog gradskog centra, Naša Borba 15-16. februar 1997; L. Viktorović, Uređuju se gradski trgovi, Dnevnik 15. avgust 1997; Branislava Opranović, Uspostaviti nova pravila rada, Naša Borba, Beograd, 26. septembar 1997; B. Opranović, Voda izvire – nagore, Naša Borba, Beograd, 31. oktobar 1997; Anonim, Radoje Cvetkov, Novosadski Dan, Novi Sad, 13. oktobar 1997; J. Krajčić, Moderna Srpska Atina, Nezavisni br. 296, Novi Sad, novembar 1998; 70 godina Tehničke škole u Novom Sadu, Katalog izložbe, Novi Sad 1999; Slobodan Jovanović, Osnovne tajne graditeljskog zanata, DaNS br. 27, Novi Sad 1999; Vladimir Mitrović, Kratkotrajna retkost, Bulevar br. 2, oktobar 1999; Robert Vizi, Razjareni gipsani lavovi (Intervju), Kibic br. 8, 24. decembar 1999; Slobodan Jovanović, Arhitektura Novog Sada druge polovine XX veka, DaNS br. 32, Novi Sad 2000; M. J. Razvoj grada na obalama Dunava, Danas, Beograd, 9. jun 2000; Vladimir Mitrović, Uspela interpolacija, Arhitektura br. 58, Beograd 2002; Vladimir Mitrović, Amblemska građevina, Bulevar br. 94, Novi Sad, septembar 2002; Vladimir Mitrović, Poslovni objekat u Novom Sadu, DaNS br. 40, Novi Sad 2002; Zoran Manević, Osavremenjavanje Železničke ulice u Novom Sadu, Modul br. 14, Beograd, 2002; Vladimir Mitrović, Kroz granje nebo: Novosadska arhitektura devedesetih, DaNS br. 42, Novi Sad 2003; I. G. Evropski stanovi na atraktivnoj lokaciji, Građanski list 12. jun 2003; Valentina Brdar, Novi novosadski enterijeri: drvo, DaNS br. 47, Novi Sad 2004; Vladimir Mitrović, Zid i antizid – Staklo u novoj arhitekturi Bulevara oslobođenja u Novom Sadu, DaNS br. 52, Novi Sad, 2005; S. D. Ekskluzivni brendovi u zgradi „Dalton“, Građanski list 2/3. jul 2005; Z. Delić, Na leto, autobusi kreću sa Sentandrejskog puta, Dnevnik 12. januar 2006; T. Janković, Onaj koji nam je podario i oplemenio predivne prostore (Intervju), Građanski list, Novi Sad, 8-9. april 2006; Aleksandra Vidanović, Fasada boje zlata, enterijer neizmenjen, Dnevnik 20. septembar 2006; Sava Stefanović, „Leopold“ umesto „Varadina“, Blic 22. jun 2007; Radoje Cvetkov, Enciklopedija Novog Sada sv. 30, Novi Sad, 2009. 261-262; Vladimir Mitrović, Arhitektura XX veka u Vojvodini, Novi Sad 2010. 318, 326, 353; Radoje Cvetkov, Slobodna Vojvodina br. 70, 15. oktobar 2011.

Vladimir Mitrović

TABAKOVIĆEVA NAGRADA ZA
ARHITEKTURU 2015.
RADOJE CVETKOV

Izdavač:

Društvo arhitekata Novog Sada
21000 Novi Sad
Svetozara Miletića 20
dans@dans.org.rs
www.dans.org.rs

Za izdavača

Dušan Miladinović

Likovni urednik

Miroslav Šilić

Štampa

Simbol, Petrovaradin

Tiraž

300

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

72.071.1:929 Cvetkov R.(083.824)

ЦВЕТКОВ, Радоје, 1948-

Radoje Cvetkov : Tabakovićeva nagrada za arhitekturu 2015. / Vladimir
Mitrović. - Novi Sad : DANS, 2015 (Petrovaradin : Simbol). - [40] str. : ilustr. ; 22 cm

Bibliografija.

ISBN 978-86-919345-0-7

1. Митровић, Владимир [аутор]

а) Цветков, Радоје (1948-) - Архитектура - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 300474119

Organizator Tabakovićeve nagrade
za arhitekturu 2015.

Društvo arhitekata Novog Sada

Pokrovitelj Tabakovićeve nagrade
za arhitekturu 2015.

Inženjerska komora Srbije

Realizaciju Tabakovićeve nagrade
za arhitekturu 2015. su pomogli:

Grad Novi Sad

D-Dalton